

ΕΤΟΣ 64ον

17 Ιανουαρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (3268)

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Σύννηθες φαινόμενο διαχρονικά, είναι τό νά ἐνεργεῖ ὁ ἄνθρωπος μέ ὑπολογισμό καί ὑστεροβουλία. Ἐπειρά τά παραδείγματα, κατά τά ὁποῖα ἀκόμη καί ἅγιοι στόχοι καί σκοποὶ ἀμαυρώθηκαν ἀπό τή ροπή τοῦ ἀνθρώπου νά σκέφτεται τό ἴδιον ὄφελος, ἀκόμη καί σέ κρίσιμες συνθήκες, ὅποτε ἡ ὑπέρβαση τοῦ ἀτομικοῦ ἀποτελεῖ πρόταγμα γιά τή διάσωση τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Βρίθαι ἡ ἱστορία ἀπό περιστατικά κατά τά ὁποῖα ἡ ἐπιβολή τοῦ συμφέροντος τοῦ ἑνός μεθοδεύθηκε ἐνάντια στή σωτηρία τῶν πολλῶν, ἢ ἀκόμη καί ἀπό περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ὁ ἕνας ἐξαπάτησε τοὺς πολλοὺς, ἀδιαφορώντας γιά τίς συνέπειες.

Αὐτό δυστυχῶς, διαπιστώνεται πολλῆς φορές, ἀκόμη καί μέσα στήν Ἐκκλησία, ὅταν οἱ ἄνθρωποι μέ διάφορες προφάσεις καί δικαιολογίες ἢ, ἀκόμη χειρότερα, χωρίς αὐτές, παραθεωροῦν τήν ἠθική τῆς διδασκαλία καί τό θεμέλιο τῆς ἀγάπης καί πορεύονται μέ δευτέρες σκέψεις καί ιδιοτέλεια. Κι αὐτό δέν ἀφορᾷ μόνο σέ συγκεκριμένους κατηγορίας ἀνθρώπους, μιᾶς πού ὅλοι εἴμαστε ἐπιρρεπεῖς σέ πάθη, ἀλλῆ καί ὅλοι κάποιες φορές ἀφήνουμε τόν διάβολο νά μᾶς νικήσει. Κι ὅμως, ὁ Χριστός ἔχει γιά ὅλα αὐτά προειδοποιήσει...

Ἡ ἐξ ἀνάγκης πίστη

Στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή παρατίθεται τό περιστατικό τῆς θαυμαστῆς θεραπείας τῶν δέκα ληπρῶν ἀπό τόν Κύριο τῆς δόξης. Δέκα ταλαιπῶροι ἄνθρωποι, ψημένοι στό καμίνι τῆς ἀρρώστιας καί τοῦ πόνου, κατακρεουργημένοι ὄχι τόσο ἀπό τήν ἀνίατη ἀσθένεια, ἀλλῆ κυρίως ἀπό τήν κοινωνική περιθωριοποίηση κι ἀπόρριψη, στέκονται, ὄχι στήν ἄκρη τοῦ δρόμου ἀπ' ὅπου θά περνοῦσε ὁ Χριστός, ἀλλῆ «πόρρωθεν», μακριά, ἐξ αἰτίας τοῦ φόβου καί τῆς μαγίας τῶν ἀνθρώπων. Κι ἀπό κεῖ μακριά «ἦραν φωνήν», ἔβαλαν μεγάλη φωνή γιά νά τοὺς ἀκούσει ὁ Χριστός μας, νά τοὺς προσέξει καί τελικά νά τοὺς ἐλεήσει.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιζ' 12-19)

Ἐπέστρεψε δοξάζοντας τόν Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρῳθεν, καί αὐτοὶ ἤραν φωνήν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καί ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες, ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καί ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; Οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστάς, πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Τί σημαίνει τὸ «ἐλέησον ἡμᾶς» ποῦ φώναζαν στὸν Χριστὸ οἱ λεπροὶ; Κάποιοι ἀπὸ τοὺς Πατέρες ἐρμηνεύουν ὅτι μὲ τὸ νὰ μὴ ζητοῦν κάτι συγκεκριμένο, ἀνέθεταν καὶ ἐμπιστεύονταν τὸν ἑαυτὸ τους στὴ φιλόανθρωπη προαίρεση τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ τοὺς προσφέρει τὸ καλλύτερο δυνατό. Αὐτὸς ὅμως, εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἐμεῖς μαθαίνουμε στὴν Ἐκκλησία καὶ ἡμέτε «Κύριε ἐλέησον».

Ἡ ἄλληλοι Πατέρες πάλι, ἐρμηνεύουν ὅτι αὐτὸ ποῦ φώναζαν σήμαινε ὅτι ζητοῦσαν κάτι ἀπὸ τὸν Χριστὸ, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ τὸ προσδιορίσουν καὶ χωρὶς νὰ περιμένουν ἢ νὰ πολυπιστεύουν σὲ κάτι μεγάλο καὶ σπουδαῖο. Ζητοῦσαν φωνάζοντας, ἐπειδὴ δὲν εἶχαν τίποτε νὰ χάσουν. Ἀντίθετα, τὸ παραμικρὸ θὰ ἦταν γι' αὐτοὺς κέρδος. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς, χωρὶς νὰ τοὺς θεραπεύσει πρῶτα, τοὺς παραγγέλλει νὰ πᾶνε στοὺς ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομώντα, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὴν ἀρμοδιότητα νὰ πιστοποιοῦν τὴν τυχόν θεραπεία ἀπὸ τὴ λέπρα καὶ νὰ ἐπιτρέπουν τὴν κοινωνικὴ ἐπανένταξη τῶν πρώων ἀσθενῶν. Ἡθελε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ τοὺς αὐξήσει τὴν πίστη. Διότι ἂν ἐμπιστεύονταν τὸν λόγο του καὶ πήγαιναν, αὐτομάτως θὰ ξέφευγαν ἀπὸ τὴν κατάσταση τῆς ὠφελιμιστικῆς διεκδίκησης καὶ θὰ ἐπεδείκνυαν ὑπακοή. Ἔτσι ἔκαναν, γι' αὐτὸ καὶ ἔλαβαν ὡς ἀνταπόδομα τὴ θαυμαστὴ θεραπεία!

Τὸ βόλημα

Κι ὅταν διαπίστωσαν ὅτι θεραπεύθηκαν, οἱ ἐννέα λεπροὶ τί ἔκαναν; Τίποτε! Πέτυχαν, ὄχι ἀπλῶς αὐτὸ ποῦ ἤθελαν, ἀλλὰ αὐτὸ ποῦ ἐνδεχομένως δὲν περιμεναν ποτέ. Ἐπιπλέον, ἦταν γνωστὸ ὅτι ὁ Χριστὸς εἶχε γίνεи στόχος τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀρχίσει νὰ κάνουν ἀποσυναγωγούς, δηλαδὴ ὄχι μόνον νὰ ἀποδιώκουν ἀπὸ τὴ συναγωγὴ, ἀλλὰ καὶ νὰ περιθωριοποιοῦν κοινωνικά, ὅποιον τὸν ἀκολουθοῦσε, ἐπομένως δὲν ἤθελαν νὰ βρεθοῦν γιὰ χάρη του σὲ μιά θέση, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐξ αἰτίας του γλίτωσαν... Φοβερὸς παραλογισμὸς! Ἀπολαμβάνουν τὴ θαυμαστὴ θεραπεία, μὲ τὴν ὁποία ὁ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, καθὼς ἔμπαινε ὁ Ἰησοῦς σ' ἓνα χωριό, τὸν συνήντησαν δέκα ἄνδρες λεπροί, οἱ ὅποιοι ἐστάθηκαν λίγο μακριά, καὶ τοῦ φώναζαν, «Ἰησοῦ Διδάσκαλε, ἐλέησέ μας». Ὅταν τοὺς εἶδε, τοὺς εἶπε, «Πηγαίνατε νὰ δείξετε τὸν ἑαυτὸν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς», καὶ ἐνῶ ἐπήγαιναν, ἐκαθαρίσθησαν. Ἐνας ἀπ' αὐτούς, ὅταν εἶδε ὅτι ἐθεραπεύθηκε, ἐπέστρεψε δοξάζων τὸν Θεὸν μὲ δυνατὴν φωνὴν καὶ ἔπασσε μὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν εὐχαριστοῦσε· καὶ αὐτὸς ἦτο Σαμαρεῖτης. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Δέν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ δέκα; Οἱ ἄλλοι ἐννέα πού εἶναι; Κανείς δέν εὐρέθηκε νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ νὰ δοξάσῃ τὸν Θεὸν παρὰ αὐτὸς ὁ ἄλλοεθνής;». Καὶ εἶπε εἰς αὐτόν, «Σῆκω ἐπάνω καὶ πήγαινε· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Χριστὸς κι ἡ ἀγάπη του τοὺς ἐπανεισάγει στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, ἀρνοῦνται ὅμως, τὴν ὁποιαδήποτε ἐπαφή καὶ σχέση μὲ τὸν Χριστὸ ὑποδουλωμένοι στοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν φόβο τους!

Πολλοὶ διαβάζοντας τὴν περικοπὴ, μιλοῦν γιὰ ἀχαριστία. Σέ γενικὲς γραμμὲς ἔχουν δίκιο. Ἐάν ὅμως, μελετήσουμε τὴν περικοπὴ θὰ διαπιστώσουμε νὰ παρουσιάζεται ἀνάγλυφη μιὰ ἄλλη κατάσταση γνώριμη καὶ οἰκεία. Εἶναι αὐτὸ πού στὰ νέα ἐλληνικὰ ὀνομάζουμε «βόλημα». Εἶναι ἡ διάθεση νὰ ἐνεργήσεις δουλικὰ τὰ πάντα γιὰ νὰ ἐπιτύχεις κάτι καὶ στὴ συνέχεια, ὅταν τὸ ἐπιτύχεις καὶ γίνεται ἡ δουλειά σου, νὰ τοὺς ξεχάσεις ὅλους, νὰ μὴν ἀναγνωρίζεις τίποτε, νὰ μετατρέπεις σέ τυραννίσκο τῶν ὄσων βρίσκονται στὴν ἴδια κατάσταση πού ἦσαν προηγουμένως, τοὺς ὁποίους τώρα κοιτᾶς ἀφ' ὑψηλοῦ ὑπερασπιζόμενος τὸ «κεκτημένο»...

Πολλοὶ πορεύθηκαν πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν του μὲ διάθεση νὰ ἐπιτύχουν ἓνα «βόλημα», ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσή του ὁ καθένας. Κι ὁ Χριστὸς κι ἡ Ἐκκλησία του, ἐν ἐπιγνώσει ὅτι δέν ὑφίσταται διάθεση σεβασμοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον διάθεση ἐκμετάλλευσης, παραχωροῦν πολλὰ φορὲς φιλιανθρωπεύομενοι τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ὁποιοῦ αἰτήματος, περιμένοντας τὴ μετάνοια. Ἴσως πάλι, καθὼς στὴν ψυχὴ μεγαλῶνουν μαζὶ οἱ σπόροι τοῦ καλοῦ καρποῦ καὶ τὰ ζιζάνια, θέλουν μὲ κάποια παραχώρηση νὰ ἐνισχύσουν τὸν ἀνθρωπὸν στὸν ἀγῶνα του νὰ ξεριζώσει τὰ ζιζάνια καὶ νὰ καλλιεργήσῃ τὸν καλὸ καρπὸ.

Ὁ ἓνας λεπρὸς πού ἐπέστρεψε «δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ», ἄκουσε ὅ,τι πού οὐσιαστικὸ μπορεῖ ν' ἀκούσει ἀνθρώπος ἀπὸ τὸ ἀψευδὲς στόμα τοῦ Χριστοῦ: «Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε». Καλλιέργησε τὴν πίστη, ὄχι γιὰ νὰ κερδίσει κάτι ἐπίγειο καὶ προσωρινό, ἀλλὰ τὸ μόνο οὐσιαστικὸ, τὴν αἰώνια σωτηρία. Αὐτὸ εἶναι τὸ παράδειγμα πού καλοῦμαστε ὅλοι ν' ἀκολουθήσουμε.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

17 Ιανουαρίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ
† Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου ὀσίου τοῦ ἐν τῇ σκίπῃ τῆς Βεροίας.
Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις († 1838).
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ΄ 7-21 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ΄ 12-19.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Ιανουαρίου, ΙΔ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. α΄ 15-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 35-43.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΘΗΝΑΣ ΝΤΑΣΙΟΥ-ΓΙΑΝΝΟΥ

ΜΕΓΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ: Ο ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., τετράχρωμο, σελ. 40)

Μία νέα ἔκδοση στά παιδικά εἰκονογραφημένα κυκλοφορήθηκε ἀπὸ τὴν Ἀποστολική Διακονία: Ὁ Μέγας Ἀντώνιος, ὁ κάτοικος τῆς ἐρήμου. Πρόκειται γιὰ τὸν παλαιότερο ἐρημίτη πού γνωρίζουμε καί τὸν θεμελιωτὴ τοῦ Ἀναχωρητισμοῦ καί τοῦ Ἀσκητικοῦ Μοναχισμοῦ. Ὁ ἴδιος ἔλαβε μεγάλη ἐξουσία νὰ πολεμᾷ καί νὰ νικᾷ ὄρατους καί ἀοράτους ἐχθρούς, καί ἀπέκτησε τὴν ἀρετὴ τῆς ταπεινοφροσύνης σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε νὰ γίνεται σημεῖο ἀναφορᾶς.

Ἡ εἰκονογράφηση ἔγινε ἀπὸ τὴν Χριστίνα Παπαθέου - Δουληγέρη καί τό βιβλίο ἀπευθύνεται σέ παιδιά τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου.

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

στὴν βραβευμένη ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν πατερική σειρά

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

τόμοι 1 ἕως 96. (Ἡ σειρά συνεχίζεται)

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr